

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi har foreslået vores byrådsmedlemmer at sikre, at man på skoleområdet udnytter muligheden for at fastlægge skoledistrikterne på en sådan måde, at stærke og mindre stærke børn kommer til at gå i skole sammen. Men desværre er kommunerne ikke specielt gode til at bruge muligheden for selv at finde ud, hvor ensartede skoledistrikterne skal være, og derfor vil vi meget gerne – og det er også det, vi gør med vores forslag – tvinge kommunerne til at forholde sig til de konkrete problemer og aflevere en redegørelse for, hvad de agter at gøre ved problemerne.

Med hensyn til plejehjemmene drejer det sig selvfølgelig om at få uddannet flere personer med anden etnisk baggrund, og her synes jeg, regeringen har taget udmærkede initiativer.

Så siger Dansk Folkepartis ordfører, at den tidligere regering har ført en forfejlet indvandringspolitik. Det er jeg ikke enig i, men jeg er enig i, at vi kunne have gjort meget mere for at sikre en bedre integration, og det er Det Radikale Venstre helt parat til at gøre. Jeg tror egentlig, der ligger en meget strammere integrationskurs i vores forslag, end der ligger i regeringens, men Dansk Folkeparti er jo vant til at tro, at når der kommer noget fra regeringen, er det bare godt, og så siger man ja uden måske at have læst det helt igennem.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan berolige fru Elsebeth Gerner med, at SF har absolut ingen berøringsangst over for at få lavet nogle mere bindende regler for kommunerne, så det er sådan set ikke det, der er min indvending imod det radikale forslag. Min indvending går først og fremmest på, at der er megen afrapportering i det radikale forslag. Hvis man ser på, hvordan De Radikale har vægtet de elementer, som rent faktisk hjælper på problemerne, og rapportering af, hvordan tingene går, er det afrapporteringen, der fylder mest.

Det, jeg savner fra De Radikale, ud over nogle tiltag som sorteringsmekanismerne, er: Hvad vil De Radikale gøre for at sikre, at de folk, som bliver sprunget over, får ret til en bolig? Hvad vil Det Radikale Venstre gøre for at sikre, at der er boliger nok, som kan anvises til de her mennesker, som det drejer sig om? Og hvad vil Det Radikale Venstre gøre for at sikre, at vi ikke bare får styret tilstrømningen af mennesker til de områder, men også får løftet områderne, så de kan

appellere til nogle mennesker, som er mere ressourcestærke?

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For det første griber vi ikke ind, kan man sige, direkte i de områder, som bliver kaldt ghettoområder. Vi ser på de andre ghettoer; man kan sige de socialt stærke ghettoer.

Det er der, vi først og fremmest skal udnytte anvisningsretten på en anden måde, så vi sikrer os, at de socialt belastede familier får langt større mulighed, end de har i dag, for at flytte ind i andre boligområder.

Det vil med sikkerhed betyde, at der er nogle familier, der så bliver hoppet over i køen. De har mulighed for at flytte ud i de socialt belastede områder, eller også har de mulighed for eventuelt at blive boende i deres egne private huse. Der er en del familier, der skriver sig op på en venteliste et godt stykke tid, inden de agter at sælge deres eget parcelhus, og så flytter de ind til byen.

Selvfølgelig synes jeg, at vi har en forpligtelse over for disse familier, men vi har som samfund først og fremmest en forpligtelse over for dem, der er socialt belastede. Det er baggrunden for, at der er offentlige midler i det almene boligbyggeri. Det er for at hjælpe de mennesker, der ellers ikke kan skaffe sig tag over hovedet. Så det er det første, vi vil gøre.

Det andet er, at vi selvfølgelig også er parate til at bidrage til yderligere boliger.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det ærgrer mig lidt, at Det Radikale Venstre har sådan en berøringsangst over for også at gå ind i de områder, hvor det er gået galt. For jeg er jo enig med De Radikale i – det lagde jeg heller ikke skjul på i min ordførertale – at det sådan set er et udmærket element, man har valgt at hive ud som det eneste handlingselement, som ligger i det radikale beslutningsforslag.

Men tilbage står hele problemet med, hvad man så gør med de områder, hvor det er gået galt. Hvordan sikrer man, at de folk, som ikke var tildelt boliger der, reelt har noget at vælge andre steder? Er De Radikale f.eks. indstillet på at gå ind og kigge på at lave anvisningsret i privat udlejningsbyggeri for at sikre, at der er offentlige anvisningsmuligheder til dem, f.eks. i København?